

ŻYC EWANGELIA

XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 22,1-10* 11.10.2020

Jezus w przypowieściach mówił do arcykapłanów i starszych ludu: «Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: „Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę; woły i tuczne zwierzęta ubite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę!” Lecz oni zlekceważyli to i odeszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy, pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytrącić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: „Uczta weselna wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaprosźcie na ucztę wszystkich, których spotkacie”. Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala weselna zapełniła się biesiadnikami.

Pan Jezus mówi do Żydów o królestwie Bożym, o uczcie w niebie, na którą w pierwszej kolejności otrzymali zaproszeni właśnie oni. Ale zajęci swoimi sprawami, nie skorzystali z takiego wyróżnienia i łaski. Taką ucztą na ziemi jest Eucharystia, którą Jezus przygotowuje dla nas każdego dnia. To uczta wspaniała, wyjątkowa, na której daje nam swoje słowo i siebie samego. Skarby niezwykle pomocne w wędrówce na ucztę niebieską. Korzystając z radością i wielką wdzięcznością z daru Eucharystii, łatwiej zdobędziemy piękny „strój weselny” na ucztę w niebie. Zajęci swoimi codziennymi sprawami, możemy zlekceważyć Boże zaproszenie, utracić perspektywę życia wiecznego. Mamy tę wielką łaskę, że jesteśmy chrześcijanami, przyjaciółmi Boga. On powołuje nas do bliskiej relacji ze sobą, abyśmy okazali się także wybranymi, z którymi spotka się w najwspanialszej rzeczywistości nieba.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy pamiętam każdego dnia, że jestem zaproszony na ucztę w niebie?

Do wykonania: Będę starać się tak żyć, by moja Msza święta była połączona z Komunią.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

13.10 (wtorek) Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

Honorat Koźmiński (Florentyn Waclaw Jan Stefan Koźmiński) urodził się 16 października 1829 roku w Białej Podlaskiej. W roku 1848 wstąpił do Zakonu Kapucynów w Warszawie i w roku 1852 otrzymał święcenia kapłańskie. Był cenionym kaznodzieją, poszukiwanym spowiednikiem i kierownikiem dusz oraz popularnym pisarzem religijnym. Założył wiele zgromadzeń zakonnych, przede wszystkim bezhabitowych. Przez całe życie dokładał starań, by dać poznać ludziom miłość Boga do człowieka. Zmarł w Nowym Mieście nad Pilicą 16 grudnia 1916 roku.

15.10 (czwartek) Wspomnienie św. Teresy od Jezusa, dziewicy

Teresa jest doktora Kościoła. Teresą (hiszp. Teresa Sánchez de Cepeda y Ahumada) urodziła się w roku 1515 w Avili. W dwudziestym roku życia wstąpiła do klasztoru karmelitanek. Za natchnieniem Bożym przeprowadziła reformę swojego zakonu mimo wielu przeciwności. Na podstawie własnych doświadczeń napisała szereg dzieł zawierających głęboką naukę o życiu mistycznym. Zmarła 15 października 1582 roku. Wraz ze św. Janem od Krzyża jest uważana za założycielkę karmelitów bosych. Kanonizowana została 40 lat po śmierci przez papieża Grzegorza XV. W roku 1970 papież Paweł VI nadał jej tytuł doktora Kościoła. Jej książki (przede wszystkim: Księga Życia, Twierdza wewnętrzna, Droga Doskonałości) są integralną częścią literatury hiszpańskiego Renesansu, jak również chrześcijańskiego mistycyzmu i chrześcijańskiej medytacji.

16.10 (piątek) Wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej

Jadwiga (księżna Jadwiga z Andechs-Meran, niem.: Hedwig von Andechs) urodziła się w Andechs (Bawaria) około roku 1174. W trzynastym roku poślubiła księcia Henryka I Brodatego (+1238), z którym miała siedmioro dzieci (wśród nich Henryka II Pobożnego). Otaczała troską ubogich i chorych, dla których fundowała szpitale. Po śmierci męża schroniła się do klasztoru w Trzebnicy i tam zmarła 15 października 1243 roku. Uznawana jest za patronkę Polski i Śląska, a także małżeństw i chrześcijańskich rodzin. W XX wieku czczona była jako patronka pojednania polsko-niemieckiego.

17.10 (sobota) Wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego

Ignacy był biskupem i męczennikiem. Ignacy (zwany Teoforem) urodził się ok. 30 roku. Według starej tradycji, miał być tym dzieckiem, które Jezus postawił przed swoimi uczniami i rzekł: "Zaprawdę powiadam wam: Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego". Był trzecim z kolei biskupem Antiochii, prawdopodobnie w latach 70-107. Skazany na pożarcie przez dzikie zwierzęta został przewieziony do Rzymu i tam poniósł śmierć męczeńską 20 grudnia około roku 107 za panowania cesarza Trajana. W drodze do Rzymu wysłał siedem listów do różnych Kościołów. W tych listach wyłożył naukę o Chrystusie, o Kościele i o życiu chrześcijańskim. W Antiochii czczono go w tym dniu już w IV wieku. Jest świętym Kościoła katolickiego oraz prawosławnego i jednym z pierwszych ojców Kościoła (Ojcowie Apostolscy). Jego imię wymienione jest w I Modlitwie Eucharystycznej (Kanon rzymski).

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

Hasłem XX Dnia Papieskiego, który odbędzie się 11 października 2020 r., jest zawołanie biskupie Karola Wojtyły „Totus Tuus” (Cały Twój). Interpretacja hasła: Młody ks. Karol Wojtyła na swoje biskupie hasło wybrał zawołanie Totus Tuus. Towarzyszyło mu ono aż do powrotu do domu Ojca. Zacerpnął je z dzieła św. Ludwika Marii Grignon de Montfort Traktat o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny, które czytał jako dwudziestoletni młodzieniec, w czasie okupacji, pracując w kamieniołomach. Słowa Totus Tuus—Cały Twój (Maryjo) są związane z dojrzałym życiem Papieża i wyrażają Jego postawę wobec Boga i Maryi, a w konsekwencji do człowieka i całego świata. Życie św. Jana Pawła II było coraz pełniejszą realizacją zawierzenia Bogu przez Maryję. Pan potrzebował Matki, by „być Bogiem z nami”, człowiek potrzebuje Matki, by być dzieckiem Boga. Stąd też w refleksji nad własnym życiem winniśmy odpowiedzieć sobie na pytania: Kim jest dla mnie Ta, która klamrą otwiera i zamyka Biblię? Czy Matka Boga jest Matką mojej codzienności? Czy pozwalam, by Jej obecność przenikała projekt mojego życia?